

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 ore.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 7.

1. april 1940.

12. årgang.

Indiamisjonen.

15 A. St. Marks, Rd. Bangalore, India, 5. febr. 1940.

Være elskede nådesøskende,
Jesu Fred!

«Herren er god, et vern på trengselens dag og Han kjenner dem som tar sin tilflukt til ham.» (Nahum 1, 7).

Min hjelp i Herren er: Han vil meg vel bevare, Han svinger seirens skarpe sverd og vil meg fri fra fare. — Priset være Herren! Vi er trygget under Hans Almektige vingers skygge. — Tenk hvor sjelefienden raser. Hele verden synes å være i opprør, og en står undrende og spørrende: Mon hva skal skje? Hele skapningen lenges etter Guds barns herlige frihet. Å, hvilken smerte, hvilke veer går over jorden i disse dage.

Julen har kommet og gått, og vi er alt 5 uker inni det nye år. Vi hadde en velsignet høytid. Arnold kom heim på to ukers ferie fra Madras og vi var alle glade for å ha ham med oss igjen. På nyttårsaftnen, som var søndag, hadde vi festen med utdeling for de fattige kristne. Omkring 70—80 kom. Vi hadde gjort utand til 64, men vi hadde kjøpt inn til vårt eget bruk over helgen så fikk vi dele ut av det til de andre. Vi samledes i haven. Hadde først en stund i bønn og sang. Deretter talte vi over Joh. 3, 16. Guds store gave til vår jord, og spørsmålet ble stillet: Har den enkelte mottatt denne gave personlig. Guds And talte til hjertene. — Etter møtet delte vi først ut matvarer. Der var en kurv til hver familie og en pose for den enkelte person. De fikk også hver et eller to kledesplass. Barna leketøy og konfekt. Festen varte i omkring tre

timer. Det er umulig å beskrive glæden og takknemligheten hos disse fattige. De voksne kom med tårer i øynene og takket og barna jublet og hoppet av glede. Hvilken forrett det er å få være med og sprede solskinn i de triste og av fattigdom skyggede fulle heim.

Søndag den 21. jan. besøkte vi fengslet igjen. Der var ny øverste, så jeg måtte sende inn mitt navn. Da jeg kom til hans kontor, hilste han først og smilte og sa: «Og hva ønsker De her?» Jeg svarte: «Jeg har brukt å komme her før å tale til fangene og gi dem traktater.» «Vær så god å fortsett,» sa han. Det var virkelig et under at jeg fikk komme inn, da jeg senere ble underrettet om at de hadde forbudt noen utenforstående, særlig européer å komme. Der hadde vært opprør blant fangene, fengslet var overfylt og de hadde ikke nok voktere, så for utenforståendes egen sikkerhet hadde de gitt dette bud. — Det var stor glede blant alle fangene da de så meg igjen og fikk lytte til budskapet om Jesus og fikk traktater, dele av bibelen og bibelske billeder. I den engelske avdeling er det to som er dypt påvirket av Guds And. Bed for disse, særlig den unge engelske ingeniør. Han fikk 6 måneder. Jeg spurte ham om han hadde gitt Jesus sitt hjerte. Han svarte: «I am trying to believe.» Jeg forsøker å tro. Jeg sa: «Nå må du ikke forsøke lenger, men kaste deg selv på Guds løfter og hvile på hva Gud har sagt.» «Den som tror på Sønnen har et evigt liv, og Den som kommer til meg vil jeg ingenlunde støte ut.»

Vi får gode underretninger fra våre indiske barn på skolen. I denne måned skal Anarkalli gifte seg med en snild kristen, så det er to av våre

piker som nå har sin egen heim. I Anarkalis plass tar vi imot en liten foreldreløs gutt. — Simion går trofast omkring og spreder budskapet om Jesus, og vi selv ved den nåde Gud gir sår ut den levende sæd, så ofte Gud gir anledning og ledelse. Høstens tid er kort.

Vær så alle hilset på det hjerteligste fra oss alle her, med takk for eders bønner og hjelp. — Midlene heimefra forminskes år for år, men Gud er rik nok for alle dem som påkaller Ham og vi skuer opp til Ham som kan bevege hjerter som vannbekke.

Eders i striden og nåden blivende

Br. og str. Desmond.

Kraften av et ord.

Til dr. Holler i New York kom en dag en mann og sa: «Kjenner De meg?» Doktoren sa: «Nei!» Da sa den fremmede: «For ti år siden besøkte jeg New York, og mens jeg gikk henover gaten utstøtte jeg eder og forbannelser. De møte meg og sa med dypt alvor til meg: «Unge mann, tenk på evigheten!» Jeg overrøste Dem med forbannelser, men De fortsatte rolig Deres vei. De ord: «Tenk på evigheten!» forble i min sjel. De fulgte meg hvor jeg gikk, og ved hva jeg foretok meg, inntil de endelig førte meg ned til Jesu føtter med syndserkjennelse og rop om nåde. Siden den tid har jeg hatt fred med Gud, og det har vært meg en glede å ta del i arbeidet for sjelens frelse.» Hvilken nåde på denne måte å utså det evige livs sæd, hvor vi kommer hen. Det skal ikke vende tomt tilbake.

La aldri noen innbille deg at du ikke er istand til å utrette noe for Kristus. Enhver som er født av Gud, kan også utrette noe for Gud.

Fra China.

Kjære venner i Kristus Jesus.

Nåde og fred!

Hans navn skal bli til evig tid; så lenge solen skinner, skal hans navn skyte friske skudd, og de skal velsigne seg ved ham; alle hedninger skal prise ham salig. (Salm. 72, 17).

Da vi har mottatt brev fra Pai Hsiang og også fra søstrene Dørum og Karlson vil vi herved bringe dere noen få korte utdrag: Det skrives:

«Vi har i den siste tid hatt det svært urolig omkring her. De fremmede, og de som voldet ufred blant folket, har støtt sammen. Kanonene har dundret, og maskingeværene har knitret, men under alt får vi erfare Guds skjærmende hånd. I forrige uke kom omkring fire hundrede som overga seg til de fremmede, og siden har det også kommet noen hundrede. De troende brødre har det svært vanskelig da der blir tatt folk fra landsbyerne for å bevokte jernbanelinjen om nettene, og når de da blir overfalt eller flyr for dem som kommer og ødelegger, får de det meget vanskelig. Således er her mange vanskeligheter for arbeidet.

Stakkars kinesere i denne tid, det er hårdt å slå seg igjennom for dem. De store sammenslutninger av lovløse som herjer over alt i landsbyene, særlig om nettene tar ifra dem det de skal leve av og klærne, så de har ikke noe igjen mot kulden. I forrige uke gikk tre tog av sporene syd for her og mange ble drept.

De fattige maler gresset av de søte poteter og blander sammen med mellet til sitt brød, andre maler bønnullsfrø og blander med dombe for å spise.

Ja, det er synden som er årsak til al denne nød og jammer på jorden.

Under alt får vi erfare Guds løfter holder. Takk og lov! Vi er jo her for Herrens regning, og får erfare at han har omsorg for oss. Gud velsigner møtene og gjør sin gjerning, så mange har kommet fram til forbønn.

Fra Pai Hsiang skriver de også om at Herren har velsignet møtene. Under tre dagers møter i en landsby syd for Pai Hsiang var det mange som tok ned sine avguder, og Her-

ren stadfestet sitt ord blant de mange som var samlet. De har også hatt gode møter på misjonsstasjonen i Pai Hsiang hvor Herrens ord har hatt framgang, og mange har vært samlet. I januar måned har de også hatt noen ekstra møter som har vært til velsignelse for folket. De skriver således: «Når vi ser tilbake på disse måneder fylles sjelen med takk og lov til Herren som så underbart har hjulpet.»

Vi vil også benytte denne anledning å bringe vår hjerteligste hilsen og takk til misjonsvennene for eders

Dyrebare bibel

I et blad leste vi et spørsmål som ble rettet til en del forfattere. «Hvilken bok vil De helst velge, hvis De skulle være ensom på en øy?» Noen svarte: Bibelen. Å ja, Bibelen har dog en fengslende makt. Bibelkritikere vil nok ryste på hodet og smikle hånlige, dog disse «stolte» har fremdeles stanget mot veggen.

«I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud». Ord fra den «Evide». Livgivende Ord. «Guds Ord er levende og kraftigt og skarpere enn noe tveegget sverd. Dømmer hjertes tanker og råd.» Sannhets Ord. Jesu bønn for disiplene var bl. a.: «Hellige dem i sannhet, ditt Ord er Sannhet».

Store diktere har uttalt: «Dyrebare Bibel. Der finns ikke noe som den ikke kan skjenke ethvert menneske der kjenner sin nød og søker sin rikdom. Sannhet som aldri eldes, glede som man aldri blir trett av, en krone som aldri ruster, lindring i bekymring, ro i smerte, et salig håp og evigt liv. Dette er de gaver Herren skjenker dem som elsker hans Ord».

«På dødssengen med Bibelen mellom begge sine hender. Dette er det eneste rette». Bibelen! — hvor den har skjenket slekten nedigjennom tidene rikdom, for i Bibelens blader ser man Kristus, «Livets kilde». Behøver så mennesket noe mer? «I Ham var liv og livet er menneskenes».

gjerning i Herren, som ikke er forgjeves. Det er jo en særlig prøvostid for folket der ute, dog er det godt å se Herren fører sin gjerning fram til velsignelse for hver sjel som tar sin tilflukt til Ham.

La oss fremdeles huske dem i våre bønner, og med den hjelp Herren gir oss lykke til, så fredens evangelium kan nå så langt som mulig medens det ennå er tid.

«Og min Gud skal etter sin rikdom fylle all eders trang i herlighet i Kristus Jesus.» (Fil. 4, 19).

Langhus 13. mars.

Deres

Jens Fjeld.

«Jesus han er nok for mig
alt jeg har i Ham.

Gjennem tid og evighet,
er Han likedan».

Mørkt og uhygge er det over det land hvis Bibelen ikke får plass, dog så lenge nådetiden er vil ingen makt formå å utrydde Guds Ord, det er nemlig levende og guddommelig. «Inntil evig tid står Guds Ord fast i Himmelen».

Idag oppfylles det profetiske Ord for våre øyne. Og oppfylles skal det som der står skrevet: Jesus kommer. Tusenårsriket opprettes. Djevelen bindes o. s. v. Derfor: Lev i Guds Ords lys. Bortrykkelsen er nær.

Rolf Westlie.

Pass på din dråpe.

En troende mann gikk kveld etter kveld, drevet av Kristi kjærlighet ut til et usselt skur, hvor forkomne stakkarer ofte søkte ly for vær og vind, og hver aften tok han en av mennene med seg heim, ga ham et godt leie om natten og et solid morgenmåltid.

En venn av denne mann trengte imidlertid en dag inn på ham, idet han prøvde å forestille ham hvor håpløst dette barmhjertighetsarbeid var ansikt til ansikt med all nøden i storbyen, og han endte sin bevisførsel med disse ord: «Det er bare som en dråpe til et spann vann!»

«Det er jeg enig med deg i,» svarte vennen saktmodig, «men jeg passer bare min dråpe.»

SPREDTE FELTER

Påskemøter og stevner.

OSLO:

I Oslo har det vært stevne i Møllergt. 38 og hos Thor Sørli. Begge steder meldes om god tilslutning.

FREDRIKSTAD:

Det har vært stevne i Kristi Meinheden i Brogt. 12. Bra tilslutning. Venner fra Moss, ingeniør Haug m. fl. deltok.

På «Salen», Ø. Fredrikstad, har de hatt en rekke møter og bra framføring. Langfredag hadde de møter på Folkets Hus ved Sellebak. Det var overfylt og flere kom ikke inn.

ASKIM:

De to første dagene var brødrene Haldor Hanson og A. Holm fra Sarpsborg der og det var gode møter, fortelles det.

SARPSBORG:

Jubileumsmøtene i påsken begynte med søndagsskolestevne de to første dagene. Langfredag fest for innbudte og andre. Bra tilslutning. Påskeaften vennefest. Forstanderne i «Filadelfia», «Misjonsmenigheten», «Tabernakelet» og misjonær Fjeld talte.

1. påskedag møter kl. 10,30, 3,30 og 8. Vennene fra Askim og nabobygdene deltok. Vi hadde ventet flere tilreisende, men fikk godt framføring av byens folk, særlig siste møte 1. påskedags kveld.

MOSS:

I Moss har predikant D. O. Beltrange virket i påskehelgen.

Fra Gøteborg, Sverige.

Guds fred og velsignelse være dere til del, i vår Herre Jesu Kristi navn. Vil herved sende en hilsen fra vennene her i Gøteborg. Gud har vært god mot oss og derfor vil vi prise og opphøye hans store og hellige navn, som har blitt dyrebart for våre hjerter for at han har frelst og frigjort oss. Pris skje Gud!
Vi er gla for å få være med og vente på hans sønn fra himmelen, som skal forvandle vårt fornedrelseslegeme så det blir likt hans herlig-

hetslegeme. Pris skje Gud! Vi ønsker at den dagen snart var kommet da han tar ledelsen i sine hender og stiller de strider og stormer som raser på jorden. Tenk at han snart skal komme for å forherliges i alle sine hellige og beundres i alle som har kommet til ham. Pris skje hans navn!

Vi har i denne vinter hatt besøk av broder og søster Eik og broder Ruben Dammen. Gud var iblant oss og velsignet oss med sin rike nåde og barmhjertighet.

Til sist en inderlig hilsen til alle troende venner i forsamlingen i Sarpsborg.

Broderhilsen.

J. O. Strøm.

Jeg skulle ikke synes om å sitte og leke med ild på en krutt-tønne, men det er nettopp hva de gjør som vandrer sikre og tankeløse for sin sjel, skjønt livet er så usikkert og tiden så kort.

(Spurgeon).

Herrens helter.

Å leve tro i hverdagslivets stille rutine; å utfylle en liten plass fordi Gud vil det så; freidig å glad å oppfylle de små plikter, de ubetydelige forretninger; å smile til andres glede med et sønderrevet hjerte, — den som kan dette kan være sikker på en fylde av Guds velsignelser. Kan hende verden ikke anser en sådan for noen helt, men vær sikker — en av Guds helter er den som lever slik!

Null blir bare null, hvor mange nuller du enn legger til. Men står det et ett-tall foran, betyr hver null som kommer etter, noe stort. Ja, en eneste null kan bety en formue.

Kristus står fremst i menneskeheden — likesom ett-tallet. Uten ham er livet bare nuller. Men med ham får alt sitt verd og sin menning.

Leyers.

EN ADVARSEL

Lek ikke med Guds nåde!

En ung, intelligent kvinne besøkte engang et vekkelsesmøte. Guds kraft var mektig tilstede til synderes frelse og troendes fornyelse. Også denne unge kvinne fikk et sting i sitt hjerte, og tårene begynte å komme fram. Hennes far som var en velstående gårdbruker, stod sammen med noen andre ved en av utgangene. Hans øyne fulgte datteren, og han så at Gud arbeidet med henne. I sin bitterhet vendte han seg til sin sidemann og sa: Om min datter går fram til bodsbenken, så skal jeg gjøre hvad jeg kan for å føre henne ut, om jeg så skal vade i blod til halsen. Ved datterens side stod en ung mann, og hun ga seg ikke over til Gud den kveld, uaktet Ånden mænte henne å søke Gud. Faren bilte heim, mens datteren fikk skyss av den unge mann hun var sammen med, og kom heim litt senere. Da hun kom inn fikk hun se sin kjempestore far gå fram og tilbake på golvet. Da forstod hun at ikke alt var som det skulde være. — «Hva er iverien med deg

far? Hvorfor er du ikke iseng?» «Jeg har ventet oppe for å gi deg mine befalinger,» sa faren. «Hva er det da jeg har gjort?» ropte piken bestyrtet. «Jo, jeg så deg borte i teltet ikveld og la merke til du gråt. May, hvis du går fram til bodsbenken, kommer jeg til å hente deg bort derfra, om jeg skal vade i blod opp til halsen.» Hans ord var så skarpe at datteren forstod at det var alvor. Hun begynte da å gråte og gikk opp på sitt værelse. Deroppe i mørket besluttet hun ikke å gi sitt hjerte til Gud. — Knyttende sine hender begynte hun å be: «O Gud, jeg kan ikke søke deg! Ta disse følelser fra meg! Lett mitt hjerte! Jeg vil aldri søke deg. Herre, jeg vil ikke gå til bodsbenken, ta denne byrde fra mitt hjerte!» Og Gud hørte hennes bønn. Den helligånd forlot henne, og hennes frelsesledning var for all tid borte. Hun gikk tilro og sovnet. Tro ikke at alt er vel, om du kan sove godt. Neste dag kom, hun gikk til skolen som vanlig og kom heim

igjen. Om kvelden gikk hun, atter til vekkelsesmøtet. Hennes far gikk også; han stod på sin gamle plass og holdt et våkent øye med datteren. Når de ufrelste oppfordredes til å søke Herren, så faren etter datteren. Han så henne stå sammen med en flokk leende tankeløse mennesker. Faren tok da sin sidekamerat i armen og sa: «Se derborte står min datter; jeg overvant henne igår kveld; hun kommer aldri til å gå fram til bodsbenken.» Datteren fortsatte å le og forstyrre, mens andre gråt over sine synder og ble frelste. Men hør! Møtene opphørte en søndag kveld; mange var de som under disse møter hadde funnet fred med Gud. Teltet ble tatt ned, og predikantene forlot stedet. Mandag morgen gikk den unge pike til skole som vanlig. Uken gikk. Neste mandag da hun skulle gå, sa hun til moren: «Mamma, jeg har så ondt i hodet, jeg tror ikke jeg orker gå idag.» «May», sa moren, «bare forsøk å gå likevel.» May gikk, men kom tilbake om noen timer, hennes hodepine ville ikke gi seg. Hun gikk da opp på sitt værelse og la seg. Der lå hun til torsdag ettermiddag. «Mamma», sier da piken, «jeg er sikker på at hverken du eller far aner, hvordan det virkelig er med meg. Dere må sende bud etter doktor. Jeg er i en forferdelig stilling, og jeg vet at jeg skal dø.» Moren utbryter, da forskrekket: «Jeg vil, jeg vil!» Huslægen kom, og kjente på pulsen og tok temperaturen, vendte seg deretter til faren og ba ham deretter følge seg ut til bilen. Doktoren som var en venn av huset, sa: «Du har alltid vært oppriktig mot meg; også jeg vil være det mot deg. Dere har sendt bud etter meg forsent; eders datter er allerede innenfor evighetens område og om du har noe særskilt å si henne, så si det straks. Jeg kan ikke gi noe håp, der er heller ikke noen annen doktor som kan; om noen timer er alt forbi.» Faren sprang da henderrivende opp på datterens værelse, falt ned ved sengen og ropte: «May, bed! Gi ditt hjerte til Gud!» Bed, May, bed!» Hun la sin hånd på hans ansikt og sa: «Pappa, hån meg ikke med Guds navn! Mitt hjerte har vært hård som stein siden den kveld da du ga meg den hårde instruks. Nå er jeg fullt klar over min dom, og jeg visste også fra begynnelsen, at jeg aldri ville bli frisk igjen. Si meg,

pappa, hva er klokken?» «Klokken er fire om ettermiddagen», kom svaret. «Hvor sakte disse timer går! Husk at snart er jeg der hvor ingen tid er mer.» Foreldrene hadde bygd et nytt hus på et høydedrag. Deres gamle gård lå på en slette et stykke derfra, og der var en gammel mosedekket kilde. «Pappa», sa nå piken, vær så snild å gå til den gamle mosebedekte kilde og hent meg noe friskt vann, for snart er jeg der hvor intet vann finnes.» Faren gikk og kom tilbake med vannet som han ga henne. Hennes mor begynte å be til Gud, likeså hennes ufrelste bror og to søstre. Fortvilte rop hørtes på dette sted. «Pappa», sa piken igjen, «hold dine armer under mine og dra meg opp i sengen; mine føtter er i ilden.» Faren gjorde som piken bad om, men om en stund ropte hun igjen. «Mine føtter glir, mine føtter er i ilden!» Ennå en gang bad piken om vann fra den gamle kilde, men da faren kom tilbake var hans vakre datter allerede død. Faren har siden vært ute av seg selv av sorg. Hans sol har gått ned. Hva han enn gjør, så forfølger de fryktelige minner ham. Går han f. eks. til byen for å gjøre innkjøp, står han der som en dåre, uten å vite hva han skal ha. Kjøpmennene må gjennom stadige spørsmål finne ut hva han skal ha. Går han ut på akeren for å pløye, så pløyer han ikke. Skal han ut å fore kreaturene, så blir det ikke noe med ham. Hvert menneske som kjenner denne sørgelige tildragelse, vet hva hans tanker er opp tatt med. — Må denne hendelse fra livet være en atvarsel til alle foreldre om ikke å hindre sine barn fra å motta den fullkomne frelse som er i Kristus Jesus, den frelse som han vant på Golgata for oss. En dyr og herlig frelse som gjør oss skicket for Guds nærhet og for herlighetens verden. «Far ikke vill, Gud lar seg ikke spotte, thi hva et menneske sår, det skal han og høste.» Gal. 6, 7. «En mann som tidt er straffet, og dog forherder sin nakke, vil i et øyeblikk bli sønderbrutt, uten at der er noen lægedom.» Ordspr. 29, 1.

Dette er en sannferdig tildragelse, fortalt av pastor Bona Fleming.

Traktatbladet.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartallets slutt.

Halvt nummer.

På grunn av påskehelgen og for å undgå forsinkelse i forsendelsen sender vi ut bare et halvt nummer denne gang. Vi skal forsøke å godtgjøre det senere.

Gud oppholder.

Vår far er en far med stor erfaring. Han vet meget vel at hans barn våkner om morgenen med en god appetitt; han sørger for frokost til dem og sender dem ikke i seng uten aftensmat. Han oppholdt tre millioner israeliter i firti år i ørkenen. Vi venter ikke at han vil sende tre millioner misjonærer til China; men hvis han gjorde, ville han være rik nok for å forsørge dem alle. Stol på dette: Arbeid for Gud utført etter Guds ledelse, vil aldri mangle omsorg, når det gjelder midler for å drive det.

Hudson Taylor.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN

(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg